

Pochwała stworzenia

Autor: Franciszek z Asyżu

Uczyń mnie, Panie, narzędziem Twojego pokoju,
Bym tam, gdzie jest nienawiść – zakorzeniał miłość,
Tam, gdzie obraza – wznosił przebaczenie,
Tam, gdzie błąd panuje, bym przynosił prawdę,
Tam, gdzie jest wątpienie, żebym krzewił wiarę,

Tam, gdzie jest rozpacz, bym budził nadzieje,

Tam, gdzie są ciemności, zapalał światło,

A tam gdzie smutek, żebym wnosił radość. Spraw, Panie, żebym nie o to zabiegał,

By mnie pocieszano, lecz żebym pocieszał,

Nie szukał zrozumienia, lecz żebym rozumiał,

Nie pragnął być kochany, ale żebym kochał.

Albowiem

Siebie dając – coś się otrzymuje,

Siebie zapomniawszy – można znaleźć siebie,

Innym wybacząc – doznam przebaczenia,

A umierając – zmartwychwstaję wiecznie.